

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/172/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715211619
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6715211619.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Danici Kočičkovej a JUDr. Amy Odalošovej, v právnej veci žalobcu CETELEM SLOVENSKO, a. s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, proti žalovanému P. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F. U. XXXX/XX, XXX XX G., občan SR - t. č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou Teréziou Pečkovou, zamestnankyňou Okresný súd Zvolen ako súdny tajomník, o zaplatenie 588,40 Eur s prísl., na odvolanie žalobcu zo dňa 25. 01. 2016 proti rozsudku Okresného súdu vo Zvolene č. k. 6C/292/2015-34 zo dňa 19. 11. 2015, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 455,90 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne z uvedenej sumy od 14. 08. 2015 do zaplatenia, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku, pokiaľ v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá, rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Vo výroku, ktorým bolo rozhodnuté, že súd nepriznáva žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania, rozsudok okresného súdu **m e n í** tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov prvostupňového konania v rozsahu 55%.

Žiadny z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom procesný súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 455,90 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne z uvedenej sumy od 14. 08. 2015 do zaplatenia, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti bol návrh zamietnutý.

O trovách konania rozhodol súd tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „Žalobca sa svojim žalobným návrhom domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 588,40 Eur spolu s úrokmi z dlžnej istiny vo výške 17,88 % ročne zo sumy 557,15 Eur od 17. 09. 2013 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 620,50 Eur od 17. 09. 2013 do 03. 06. 2014, zo sumy 588,40 Eur od 04. 06. 2014 do zaplatenia. Pre prípad úspechu v konaní si uplatnil náhradu trov konania a právneho zastúpenia.

Stanovisko žalovaného sa súdu nepodarilo zistiť, pretože na adrese trvalého pobytu sa nezdržiava. Z tohto titulu mu bol ustanovený opatrovník na zastupovanie v celom konaní až do právoplatného skončenia veci.

Súd na základe skutočností obsiahnutých v odôvodnení podaného návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 14. 07. 2015, ako aj na základe predložených listinných dôkazov a to výpisu z obchodného registra, Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 27. 07. 2012, oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru zo dňa 20. 09. 2013, výpisu platobnej histórie, ďalších listinných a ostatných dôkazov, zistil tento skutkový stav:

Dňa 27. 07. 2012 uzavrel žalobca ako veriteľ na strane jednej so žalovaným, ako dlžníkom na strane druhej Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb podľa zákona č. 492/2009 Z. z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok.

Podľa bodu 3.1 časti 2. Úverovej zmluvy, bol žalovaný oprávnený čerpať revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru a/alebo služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú predmetnú kartu, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty v miestach na to určených, prevodom na účet určený žalovaným alebo iným dohodnutým spôsobom, a to aj pri použití informačných technológií. Žalovaný takto po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 634,80 Eur.

Podľa bodu 2.1. časti 3. Úverovej zmluvy sa žalovaný zaviazal riadne a včas splácať poskytnutý revolvingový úver a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok, ak sa so žalobcom nedohodol inak. Žalobca splátku použije na úhradu dohodnutých úrokov, poplatkov podľa úverovej zmluvy, prípadne podľa aktuálneho sadzovníka poplatkov žalobcu zverejneného ním, včítane čiastky určenej na úhradu poistného, pokiaľ je dlžník poistený a príslušnej časti úverovej istiny. Pri výpočte úrokov z úveru vychádzal žalobca z roku s 365 dňami a zo skutočného počtu dní.

Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nesplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalovaný žalobcovi, do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu, len časť dlžnej sumy a to vo výške 178,90 Eur. Na predžalobné výzvy žalovaný nereagoval.

Vzhľadom na uvedené a s poukazom na skutočnosti, že žalovaný voči žalobcovi mal neuhradené záväzky po lehote splatnosti vo výške 588,40 Eur (557,15 Eur titulom zvyšku dlžnej úverovej istiny, 31,25 Eur titulom dlžných úrokov z úveru) a pretože žalovaný na základe písomných podaní žalobcu neuhradil tomuto nič, domáhal sa žalobca zaplataenia uvedenej čiastky podaním žaloby na súd. Pre prípad úspechu v konaní si uplatnil náhradu trov konania a právneho zastúpenia.

Smernica Rady 85/577/EHS z 20. decembra 1985 na ochranu spotrebiteľa pri zmluvách uzatváraných mimo prevádzkových priestorov (Ú. v. ES L 372, 31.12.1985, s.31).

Smernica Rady 89/552/EHS z 3. októbra 1989 o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania: článok 10 až 21 (Ú. v. ES L 298, 17.10.1989, s. 23).

Smernica Rady 90/314/EHS z 13. júna 1990 o balíku cestovných, dovolenkových a výletných služieb (Ú. v. ES L 158, 23.6.1990, s. 59).

Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 21.4.1993, s.29).

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES z 20. mája 1997 o ochrane spotrebiteľa vzhľadom na zmluvy na diaľku (Ú.v. ES L 144, 4.6.1997, s. 19).

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar (Ú. v. ES L 171, 7.7.1999, s. 12).

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode) (Ú. v. ES L 178, 17.7.2000, s.1).

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/83/ES zo 6. novembra 2001, ktorou sa ustanovuje Kódex Spoločenstva pre lieky na ľudskú spotrebu: články 86 až 100 (Ú. v. ES L 311, 28.11.2001, s. 67).

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/65/ES z 23. septembra 2002 o poskytovaní finančných služieb spotrebiteľom na diaľku (Ú. v. ES L 271, 9.10.2002, s. 16).

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES s 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 22).

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (Ú.v EÚ L 376, 27.12.2006, s. 36).

Pomerne široká ochrana spotrebiteľom je garantovaná smernicou Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých praktikách v spotrebiteľských zmluvách, ktoré sa spotrebiteľom predkladajú tak, že sú predformulované a spotrebiteľ spravidla ich obsah nemení. Ak spotrebiteľ pri takejto zmluve neprijíma službu alebo nekupuje tovar na obchodnú činnosť alebo iné podnikanie, prináleží mu ochrana touto smernicou a nemusí ísť pritom o spotrebiteľský úver. Inými slovami povedané, ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami z úradnej moci súdu sa týka rozmanitých zmluvných vzťahov. Je všeobecnej povahy a jej aplikácia prichádza do úvahy vždy, ak daný vzťah neupravuje osobitná právna úprava, prípadne bude aplikované popri osobitnej právnej úprave. Jej aplikácia prichádza do úvahy najmä vtedy, ak osobitná právna úprava nerieši konkrétnu dielčiu otázku, bude to najmä vtedy, ak treba posúdiť, či konkrétna podmienka má alebo nemá charakter nekalej podmienky.

V súvislosti s implementáciou smernice č. 93/13/EHS treba dôsledne odlišovať problematiku a inštitút ochrany spotrebiteľa, ktorý sa vzťahuje na akýkoľvek zmluvný vzťah, ktorý sa uzavrie medzi spotrebiteľom a dodávateľom, od osobitného druhu spotrebiteľskej zmluvy. V každom prípade uzavierania zmlúv treba chrániť spotrebiteľa, ktorého ochranu zabezpečuje jednak úprava spotrebiteľskej zmluvy a jednak aj ostatná právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku a v ďalších zákonoch. Ochrana spotrebiteľa sa vzťahuje na všetkých spotrebiteľov, a to bez ohľadu na to, či uzavreli spotrebiteľskú zmluvu podľa Občianskeho zákonníka alebo iného predpisu.

Podľa článku 2 písm. b) smernice 93/113/EHS „spotrebiteľ“ znamená akúkoľvek fyzickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná za účelom, nevzťahujúcim sa k jeho obchodom, podnikaniu alebo profesii.

Podľa ust. č. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek

tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu, keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Z obsahu zmluvy vyplýva, že v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu, aj keď sa Zmluva o úvere spravuje Obchodným zákonníkom. Aj napriek uvedenému právny predchodca žalobcu požíva ochranu spotrebiteľa vzhľadom na zhora citované smernice.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného v čase uzavretia rozhodcovskej doložky spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Je však nutná brať na zreteľ čl. 8 smernice 93/13/EHS, podľa ktorého členské štáty môžu prijať alebo si ponechať najprísnejšie opatrenia kompatibilné so zmluvou v oblasti obsiahnutej touto smernicou s cieľom zabezpečenia maximálneho stupňa ochrany spotrebiteľa, a tiež rozsudku súdneho dvora Európskej únie vo veci C-484/08 Caja de Aorros v Monte de Piedad de Madrid, v ktorom súdny dvor riešil práve výklad výnimky zo smernice týkajúcej sa ceny plnenia, ktorým judikoval, že čl. 4 ods. 2 a čl. 8 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa musia vykladať v tom zmysle, že nebránia takej vnútroštátnej právnej úprave, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá umožňuje súdne preskúmanie nekalej povahy zmluvných podmienok týkajúcich sa definície hlavného predmetu zmluvy alebo primeranosti medzi cenou a odmenou na jednej strane a službami, či tovarmi poskytnutými v protihodnote na strane druhej, aj keď sú tieto podmienky formulované jasne a zrozumiteľne. Článok 2 ES, článok 3 ods. 1 písm. g) ES a článok 4 ods. 1 ES nebránia takému výkladu článku 4 ods. 2 a článku 8 smernice, podľa ktorého členské štáty môžu prijať vnútroštátnu právnu úpravu umožňujúcu súdne preskúmanie nekalej povahy zmluvných podmienok týkajúcich sa definície hlavného predmetu zmluvy alebo primeranosti medzi cenou a odmenou na jednej strane a službami či tovarmi poskytnutými v protihodnote na strane druhej, aj keď sú tieto podmienky formulované jasne a zrozumiteľne.

Podľa § 1 ods. 1 zákona NS SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platnom v čase uzatvárania úverovej zmluvy „tento zákona upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsobom výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 citovaného zákona „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) citovaného zákona „zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom“.

Podľa § 7 ods. 1 tohto zákona „Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru“.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch „ Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok“.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného ku dňu 06. 07. 2010, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálne miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere a Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere zo dňa 27. 07. 2012 neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch - neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a ich prípadné poradie, konkrétne neobsahuje údaj, aká suma sa započítava na splátku istiny a koľko zo splátky predstavuje splácanie úveru.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, účinného ku dňu 27. 07. 2012, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Z vykonaného dokazovania, z obsahu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb nie je zrejmé, aká čiastka z mesačnej splátky 48,46 Eur pripadá na splátku istiny a aká časť na úroky, resp. iné poplatky. Potom v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, súd považoval predmetný spotrebiteľský úver uzavretý medzi účastníkmi sporu za úver ktorý bol žalobcom poskytnutý bez úrokov a bez poplatkov; preto súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi len výšku predstavujúcu rozdiel z poskytnutého úveru 634,80 Eur a celkovo uhradenej sumy 178,90 Eur, ktorý prestavuje sumu 455,90 Eur.

S poukazom na zhora citované zákonné ustanovenie, ako aj ustálenú judikatúru, majúc za to, že úver bol poskytnutý bez poplatkov a bezúročne, súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v súlade so zákonným ustanovením § 142 ods. 1 OSP tak, ako to vyplýva z výrokovej časti rozsudku; pričom súd vychádzal z toho, že uložil povinnosť žalovanému zaplatiť čiastku vo výške 455,90 Eur, ktorá nepredstavuje ani polovicu žalobcom uplatnenej sumy 588,40 Eur, úrokov z dlžnej istiny (ktorý ročne prestavuje sumu cca 100,- Eur + ďalší úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne).“

Proti rozsudku odvolanie podal navrhovateľ.

Podané odvolanie odôvodnil poukazom na ust. § 205 ods. 2, písm. d) a f) O.s.p. Súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň vec aj nesprávne právne posúdil.

Žalobca sa domáhal uplatneného nároku titulom neuhradených záväzkov žalovaného z uzavretej zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty (ďalej len „úverová zmluva“) zo dňa 27. 07. 2012. Na základe zmluvy žalobca poskytol žalovanému úver vo forme úverového rámca do výšky 5000,- Eur. Žalovaný takto po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 634,80 Eur.

Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil a uhradil len časť dlžnej sumy vo výške 178,90 Eur.

V dôsledku nespĺnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca vyhlásil dňa 16. 09. 2013 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa dlh žalovaného stal splatným. Nesúhlasí s posúdením veci procesným súdom. Predmetom zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty je poskytnutie revolvingového úveru formou tzv. povoleného prečerpania, tzn. že žalobca poskytuje žalovanému určitý úverový rámec, z ktorého môže žalovaný čerpať podľa svojho uváženia peňažné prostriedky maximálne do výšky poskytnutého úverového rámca a záleží na vôli žalovaného či, kedy a koľko peňažných prostriedkov z poskytnutého úverového rámca vyčerpá. Žalovaný mohol čerpať celú výšku úverového rámca naraz, mohol čerpať len časť poskytnutého rámca jednorázovo alebo opakovane, mohol kedykoľvek splatiť akúkoľvek časť čerpanej sumy alebo aj celú sumu a opätovne čerpať peňažné prostriedky podľa svojho uváženia atď.

Žalobca nevie vôľu žalovaného ani predpokladať, ani ovplyvniť, a preto nemohol v zmluve uviesť výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov inak, než to urobil na úverovej zmluve,

tn. že výška splátky je 5% z dlžnej sumy zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- Eur a že je splatná 10 deň v mesiaci. Žalobca poukázal tiež na skutočnosť, že výšku povinnej mesačnej splátky vypočítanú podľa úverovej zmluvy oznamoval žalobcovi vo výpise z úverového účtu v závislosti od aktuálne vyčerpaných peňažných prostriedkov, a teda že žalovaný mal presnú vedomosť aká je aktuálna výška.

Žalobca má za to, že zmluva obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a je toho názoru, že súd nesprávne postupoval, keď posúdil predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov.

V súvislosti s rozhodnutím o náhrade trov konania podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd priznáva náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal, bolo dôvodené.

Žalobca sa v návrhu na začatie konania domáha zaplata sumy 588,40 Eur spolu s príslušenstvom. Súd priznal žalobcovi nárok na zaplata sumy 455,90 Eur spolu s príslušenstvom. To znamená, že návrhu vyhovel v rozsahu 77,48%. Pomer úspechu žalobcu bol 77,48% ku 22,52%, čo v konečnom dôsledku znamenalo právo žalobcu na náhradu trov vo výške 54,96% (77,48% - 22,52%).

Je nesporné, že žalobca má nárok na náhradu trov konania. Trovy právneho zastúpenia sú vypočítané v najnižšej možnej výške akú ustanovuje Vyhláška Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. Záver súdu v tom, že suma 455,90 Eur, ktorá bola žalobcovi rozsudkom priznaná, nepredstavuje ani polovicu žalobcom uplatnenej sumy 588,40 Eur, je nesprávny.

Súd postupoval nesprávne, keď pri rozhodovaní o trovách konania bral do úvahy nielen výšku istiny uplatnenej žalobcom, ale aj úroky z dlžnej úverovej istiny a úroky z omeškania. Pri rozhodovaní o trovách konania je rozhodujúci pomer úspechu a neúspechu v časti žalovanej istiny bez príslušenstva. Tento záver podporuje aj uznesenie NS SR sp. zn. 60Do/243/2007 zo dňa 27. 11. 2008.

Žalobca sa nemôže stotožniť s rozhodnutím súdu, ktorým žalobe v zamietajúcej časti vyhovel, pretože nárok bol uplatnený správne v celom rozsahu.

Žalobca si uplatnil aj trovy odvolacieho konania a žiadal, aby krajský súd zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Vyjadrenie podané nebolo.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu vo veci samej potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vo výroku vecne správny.

Vo výroku o náhrade trov konania bol rozsudok okresného súdu zmenený podľa § 220 O.s.p.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vo veci samej, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Na doplnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa a zdôraznenie jeho správnosti odvolací súd uvádza.

Žalobca v podanom odvolaní poukazuje, že okresný súd mal na základe vykonaných dôkazov dospieť k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec mal nesprávne právne posúdiť.

V zmysle ustanovenia § 213 ods. 1 O.s.p. odvolací súd je viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil súd prvého stupňa s výnimkami, ktoré sú ustanovené v odsekoch 2 až 7.

Odvolateľ nenavrhol vykonať nové dôkazy, nenavrhol zopakovať vykonané dôkazy, nenamietal nesprávny procesný postup súdu prvého stupňa, ani ďalšie skutočnosti, ktoré by automaticky podmieňovali zrušenie alebo zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Za tohto stavu veci odvolací súd nemôže prehodnocovať závery súdu prvého stupňa a keď ani sám nevidel dôvod na doplnenie dokazovania alebo zopakovanie vykonaných dôkazov, rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Odvolací súd však považuje odvolanie žalobcu do trov prvostupňového konania za správne a vecne riadne zdôvodnené.

Nebol dôvod, aby prvostupňový súd rozhodoval o náhrade trov konania podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., pretože ani jeden z účastníkov nemal vo veci plný úspech, ktorý sa vyžaduje pri rozhodovaní o trovách konania podľa tohto ustanovenia.

O trovách konania bolo potrebné rozhodnúť podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a bol dôvod náhradu trov pomerne rozdeliť, pretože navrhovateľ mal úspech v rozsahu 77,48% uplatneného návrhu. Od pomeru úspechu žalobcu v konaní treba odpočítať jeho pomer neúspechu, t. j. 22,52%, pričom k náhrade pre žalobcu prichádza 54,96% účelne vynaložených trov. Zaokrúhlene ide o 55%.

Vo výroku o náhrade trov konania došlo preto k zmene rozsudku súdu prvého stupňa.

V odvolacom konaní však žalobca nemal plný úspech. Bol úspešný len v časti odvolania do výroku o náhrade trov konania, a preto s poukazom na ust. § 142 ods. 2 O.s.p. bolo rozhodnuté, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.